

במדינה

(המשך מעמוד 66)

לי שעבודה מקבלים רק דרך לי שכת' הסעד. ללישכת העבודה המקומית לא היתה לי אפשרות ללכת, כי הם לא מספקים עבודה לעיוורים. בינתיים אני בטיפול. עזבתי את מקום עבודתי הראשון, כי לא הייתי מסוגלת לשלם את המוניות הלך וחוזר לשם. בגלל כימעט שאינני הולכת, כי זה קשה לי.

עשו לי בדיקות למציאת כישוריי, אבל עד עכשיו לא קיבלתי תוצאות. בכל מקום סגורות הדלתות בפני, או מה נשאר לי לעשות? לגווע ברעב? שלושה חודשים אני חיה מהיד אל הפה ומקיצבת-סעד של 1900 לירות לחודש.

אדם נורמלי, ששומע סיפור כמו שלי, לא מבין. הוא לא מבין מה זה להיות מוג'בל. או אני מסתגרת בבית, מיואשת, לא קוראת, לא רואה טלוויזיה, רק יושבת וחושבת מה יהיה הסוף, ואם כדאי בכלל להמשיך לחיות.

עד כאן סיפורה של דבי.

מירי שטיין, העובדת הטובת-המדינה מטפלת בדבי, מספרת כי ניסתה ליצור קשר עם דבי עוד לפני שנה. "דבי ענתה לי בהתחלה שהיא יכולה להסתדר לבד, ושר אינה רוצה שיבלבלו לה את המוח." ומר סיפה שטיין: "רק אחרי שהפסיקה לעבוד התחילו הבעיות. אמה פנתה אלי ושוב התקשרתי עם דבי. מה שקורה כאן זה, שלישכת העבודה המקומית אינה בנויה כדי לטפל בעיוורים. במישרד הסעד הי מחוזי ביפו יש פקידים מיומנים, לחפש לה עבודה, אבל היא עדיין לא עברה בדיקה מקפת למציאת כישוריה. פקידת ההשמה המיקצועית עובדת בתיאום איתי. בקרוב היא תקבל קיצבה כספית גוספת. דבי היא בחורה קשה. היא סירבה ללכת להתראיין אצל האחראי על פקיד הרשמה, כי טענה שמטרתם אותה סתם. זה נכון אמנם, שקשה למצוא עבודה לעיוורים, אנשים לא אוהבים חריגים. הסברנו לדבי שזה לוקח זמן, לא יום ולא יומיים. כי עד שנמצא לה עבודה עליה להתאור ב-סבלנות, מיקרים קשים משלה מוצאים עבודה רק אחרי שלושה חודשים או יותר, אבל איתנו מחפשים ומקווים למצוא לה פיתרון עד כמה שיותר מהר."

ישראלים בחו"ל

אלון גדל בברלין

האשה קיבנה הכתחה

ש? חסינות ומענה:

אני ביצעתי את הפשע

יתכן מאד שגינתר אלון (51), המיסעדרן הישראלי שנחשד בכך שהצית את המיסעדרן הברלינאי שלו כדי לרמות את הברית-הביטוח (הטולט הזה 2197), ייצא זכאי. אם כן, הוא יכול להודות על כך לי-אשתו המארוקאית, ליאת.

צ'לבי קרם בשכר. כאשר החלו הי-שילטונות הגרמניים חושדים כי אלון הצית בעצמו את מיסעדרתו, בשכונת-הפאר גרונו-וולד, תוך פיברוק פעולה ניאורנאצית, היתה ליאת כבר מחוץ לגרמניה. היא שהתה בישראל, הגרמנים הוציאו פקודת-מעצר נגדה, אך זה לא הועיל.

אולם עדותה של ליאת היתה דרושה לתביעה הגרמנית. לכן נעשתה עיסקה: היא תבוא לברלין להעיד, תמורת הכתחה של חסינות.

כשבאה ליאת לבירה הגרמנית לשעבר, בליוי עורך-דין ישראלי, ציפתה לתביעה הגרמנית הפתעה. ליאת, "הודתה" שהיא שרפה את המיסעדרת, מבלי שבעלה, הי-עצור כעת בברלין, ידע על כך דבר.

ומדוע עשתה כדבר הזה? פשוט מאד, היא פחדה מן הניאורנאצים. היא רצתה שבעלה יחזור עימה לישראל, אבל הי-בעל לא רצה. לכן התמטטו הנישואין, והיא נשארה עם שלושת ילדיה.

מה עושה אשה ישראלית במיקרה כזה? פשוט מאד: היא שוכרת מצית מיקצועי גרמני, מבטיחה לו 20 אלף מארק, ואינה מספרת על כך לבעלה, המאושפו באותה שעה בבית-חולים.

היא גם דואגת לכך שבעת ההצתה יצויירו על הקיר צלבי-קריס וסיסמות אני-טיישמיות. התיקוה: הבעל ייבהל אחרי התפרעות אנטי-שמית שכזאת, ויטכים לחי-זור לישראל — כשבכיסו, כמובן, כספיי-הביטוח.

אפטר שייב טוב
לא צריך לעלות
יותר מאקוה ולוה

א.ק.

הסוכן בישראל: בלמון בע"מ. המפיצים: חבי נורית בע"מ.

בואו אל האוכל הטוב בואו אל הטעם הטוב ג'חנון • חילבה • מלוואח דגים • ומאכלי גריל

בית ראצון

רח.בן יהודה 73, ת"א. טל: 235607

לימודים בארה"ב

* יעוץ * הכוונה * טיפול בהרשמה

• למוזים אקדמיים • למוזי אנגלית

תל-אביב (משרד ראשי): ת.ד. 10171, טל: 472707
חיפה: ת.ד. 4420, טל. 224034

Academic
Studies
Abroad